

i Commissionens Indstillinger, foreligger nu i nærværende Lovudkast.

Det er blevet antaget, at der var Anledning til at affordre de forskjellige Næringsbrug, som egne sig til at undergives særegne Forfrister paa Grund af Sundhedshensyn, i to Klasser, af hvilke den første omfatter dem, der maa ansees at være saa skadelige, at de bør søges fjernede ikke blot fra Staden selv, men ogsaa fra dens nærmeste Omkreds, medens til den anden henføres saadanne Næringsbrug, der vel ere forbundne med Ulemper for den offentlige Sundhedstilstand, men dog ikke i høiere Grad end at de, under de fornødne af Sundhedspolitiet angivne Bestemmelser saavel med Hensyn til Stedet, hvor de anbringes, som i andre Henseender, kunne tillades at forblive indenfor Hovedstadens Volde, ligesom hidtil. Hvad Tidspunktet for de forstomhandlede Næringsveies Forlæggelse udenfor Hovedstaden angaaer, har man fundet Betænelighed ved at foreskrive en tvungen Flytning inden en vis Tids Forløb. En saadan Forfrist vilde nemlig medføre en saa voldsom Forykkelse af mange Forhold, at ei alene de Paagjældendes, men muligen endog det Almindeliges Liv vilde derved blive skadeligen paavirket, og til en saa brat Forandring af den nærværende Tilstand skjønnes der heller ikke af Sundhedshensyn at være tilstrækkelig Grund. Man har derfor indfrænket sig til at foreslaae, at hine Næringsbrug efterhaanden søges fjernede derved, at Ingen erholber ny Berettigelse til at drive dem indenfor Grændselinien, men det alene tillades, at de for Fremtiden maae drives paa de Steder, hvor de alt ere i Drift, og af de Personer, der allerede have erhvervet Berettigelse hertil. Paa denne Maade vilde dog disse Etablissementer i Stadens Indre efterhaanden aftage i Antal og omsider ganske ophøre. Vel vil, inden dette Sidste indtræder, en ikke ganske kort Tid kunne medgaae, da Berettigelserne i Almindelighed ere gyldige ei alene for de Bedkommende selv, men ogsaa for deres Enker, og, forsaavidt de ældre Garverier angaaer, endvidere for de daværende Bestdredes Børn, men da dog de skadelige Næringsbrug vilde være i jævn Afstagen og Antallet af de i den længste Tid vedvarende neppe vil blive meget stort, sy-

nes der ikke at kunne være nogen særdeles Ulempe forbunden med, idetmindste for Eiden, forsaavidt at overlade Sagen til dens naturlige Gang. Det har været under Overveelse, om man ikke kunde søge en frivillig Flytning bevirket ved at tilstaae dem, der inden en vis kort Tids Forløb havde flyttet deres Næringsveie udenfor Staden, en Eftergivelse eller Nedsættelse i Skatter for visse Aar, men man har ikke fundet dette hensigtsmæssigt, da den Erstatning, der kunde tilbydes de Paagjældende, neppe vilde komme til at staae i noget Forhold til de med Flytningen forbundne Omkostninger, og hiint Middel saaledes neppe vilde vise sig synderlig virksomt, medens der paa den anden Side let deraf kunde opstaae Forviklinger med Hensyn til Communens Regnskabsvæsen. Iøvrigt er det en Selvfølge, at det Tilsyn fra Sundhedspolitiet Side, som de til 2den Klasse henførte Næringsbrug skulle være underkastede, ogsaa maa finde Anvendelse paa de mere skadelige, der henregnes til 1ste Klasse, saalænge disse i Genhold til det Anførte tillades at forblive indenfor Grændselinien, og selv udenfor denne er det, i Eighed med hvad der ved Placat af 13de Juni 1810 er foreskrevet angaaende Garverier og andre Indretninger, der afgive stinkende og for Sundheden skadelige Affald, antaget, at intet af de under 1ste Klasse indbefattede Næringsbrug bør kunne anlægges paa Stadens Grund, forinden Sundhedspolitiet Samtykke er erhvervet med Hensyn til Stedet, hvor det agtes drevet.

Med Hensyn til Enkeltheerne i Udcastet bemærkes endnu ifkun Følgende:

ad § 1.

Ved Fastsættelsen af den her angivne Grændselinie har man fornemmelig havt for Øie saavidt muligt at sikkre Terrainet omkring de Staden omgivende Søer, der indeholde Hovedreservoirret for Hovedstadens Drifkevand, samt disses Tilløb, hvilket Terrain i det Hele er temmelig opdyrket og bebygget, fra de skadelige Indvirkninger af de paagjældende Næringsveies Udøvelse, hvorimod man ikke har troet at burde udstrække Forbudet videre og navnlig hverken til den udenfor Linten liggende Deel af Nørrebro, der, skjøndt tildeels temmelig tæt